

DANCE IMPACT

Willemijn Meeusen

Lichtvoetig

Alfredo en ik lopen over de Slinge naar het nieuwe theater. Hij neemt me vandaag mee naar zijn les. Het gebouw staat tussen de flatgebouwen, het valt op met zijn baksteen. Alfredo is danser. 'Street, hiphop, modern, ik kan alles' vertelt hij terwijl we over het plein lopen en hij op het patroon van het plein een paar danspasjes maakt. Zijn interesse in dans kwam door zijn jeugd. Het alternatief was op straat hangen. Ik kom oorspronkelijk niet hier vandaan maar ik woon er al bijna m'n hele leven. Dit is mijn wijk! Door te dansen kreeg ik kansen die ik anders nooit gekregen had. Ik had een plek waar ik mijn emoties kon uiten en dus mijn ei kwijt kon. Een manier om te bewegen en mijn verhaal te vertellen.

Het nieuwe theater is een plek waar Alfredo vaak te vinden is. Als docent voor de jongere generatie maar ook als lid van een dancecrew komt hij er vaak. Hun oude dansstudio is afgebroken waardoor ze in het theater zijn getrokken. Hij was hier eerst niet blij mee. Maar inmiddels vindt hij het goed dat er verandering is gekomen. Ook voor de jongeren, 'het is namelijk gewoon heel gaaf om hen een kans te geven'. Dat mensen gewoon het theater in kunnen lopen vindt hij alleen maar goed. Het is een open ruimte binnen, alles met elkaar verbonden maar toch apart. De bezoekers kunnen net als wij overal komen. Zo zien ze hoeveel werk we in de voorbereidingen steken, hoeveel werk het kost en hoeveel motivatie en energie we hebben. Het geeft de jongeren een kans om hun talenten en nieuwe moves te tonen aan mensen van buitenaf.

Buiten is een groep bezig met de voorbereidingen van een openluchtshow die ze vanavond gaan geven. Alfredo legt uit dat het gebouw een mooi podium vormt hiervoor. Zijn dat balletdansers vraag ik, kijkend naar een groep gekleed in maillots en sokken. Er komen hier nu dus ook mensen die zo van dat ballet doen. Vind ik niets. Maar de interactie van dat stijvere met onze breakdancers is fantastisch om te zien. Ze maken samen een nieuwe show en weten het verhaal goed te vertellen. Ze leren veel van elkaar en ik zie aan onze jongens dat ze zien dat ze veel talent hebben. En dat vind ik nou mooi.

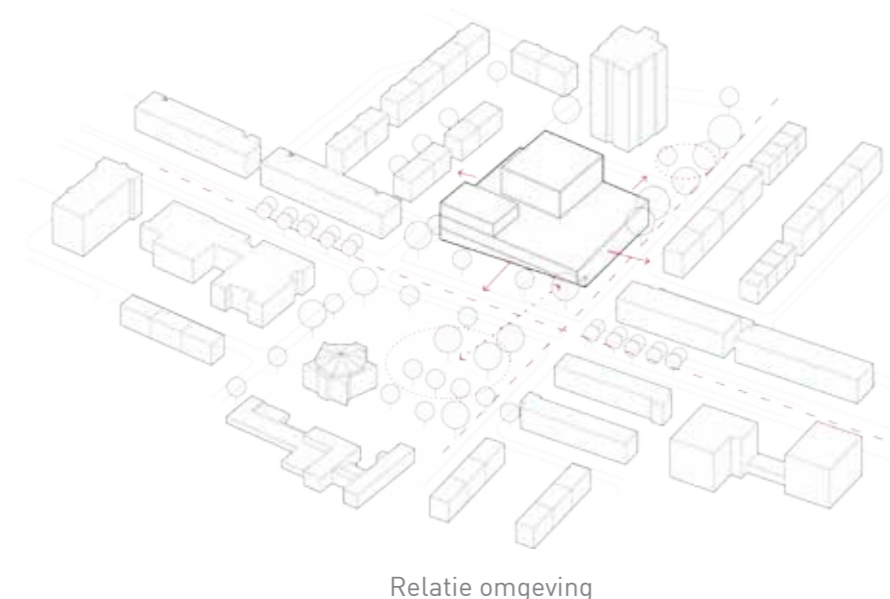
Binnen lopen we verder naar een kuil in de grond waar veel zonlicht uit het plafond komt en de hele ruimte verlicht. Het is geen fel zonlicht maar meer een zacht licht dat zich in elk hoekje lijkt te verspreiden. Een kind, gekleed in een felgekleurd trainingspak ligt in het midden op de grond en staart omhoog. Dit noemen we de spotlight vertelt Alfredo me, een plek waar je altijd gezien wordt, hier houden we soms ook danceoffs.

Bij het binnenkomen kon ik al door het hele gebouw kijken. Alfredo vertelt dat zijn crew aan het eind repeteert. We lopen om de spotlight heen en verder het gebouw in. Er valt een subtiel strijklucht langs de wanden naar beneden en voorziet zo de ruimte van licht. Het beton krijgt verschillende kleuren door het zonlicht. Alfredo ziet mij hiernaar kijken en begint uitgebreid te vertellen over het licht en de sfeer die het in het gebouw brengt. Hoe het licht plots verandert en hoe ze licht als hun thema hadden gebruikt met hun laatste optreden. We hebben de voorstelling zelfs moeten verlengen. Zijn manier van praten brengt me terug naar een film die ik ooit bij toeval tegenkwam. De film AMA van Julie Gautier waar een onderwatersport uitgevoerd wordt. Het licht dat in het water in het diepste zwembad van de wereld scheen. Het water zo helder dat het er bijna niet was. De haren van de danseres die met een kleine vertraging en zwaarteloosheid meebewegen met de bewegingen van de danseres. Haar spieren spannen zich aan, het haar en de jurk dalen nog maar als ze springt lijkt het alsof ze zweeft, alsof ze kan vliegen. De bewegingen en de muziek vertellen een verhaal waardoor ik helemaal bevroren naar het schouwspel keek. Ik stel me voor dat mensen die naar een voorstelling komen ook zo naar deze jonge dansers kijken als ze in de spotlight staan.

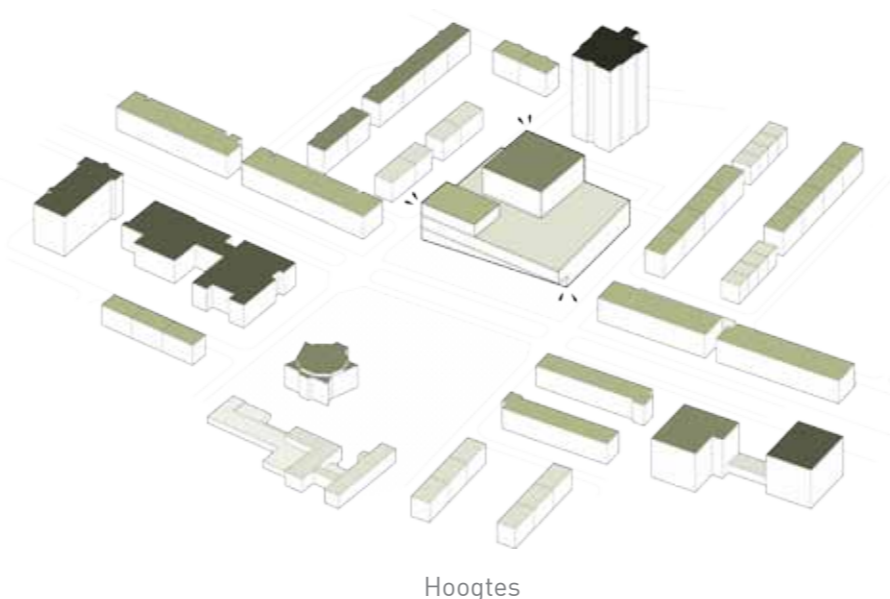
Ik vertel dit aan Alfredo maar hij wuift mijn enthousiasme weg. Al dat zweverige gedoe moeten we hier niet. Wij dansen in de ruimtes die er zijn, op drempels en trappen, wij reageren op de ruimtes. En dat is veel indrukwekkender dan dat gewatertrappel. Wij kunnen echt vliegen als we dansen. Na het zien van zijn crew geloof ik hem.

Verdieping -1 Verdieping BG Verdieping 1

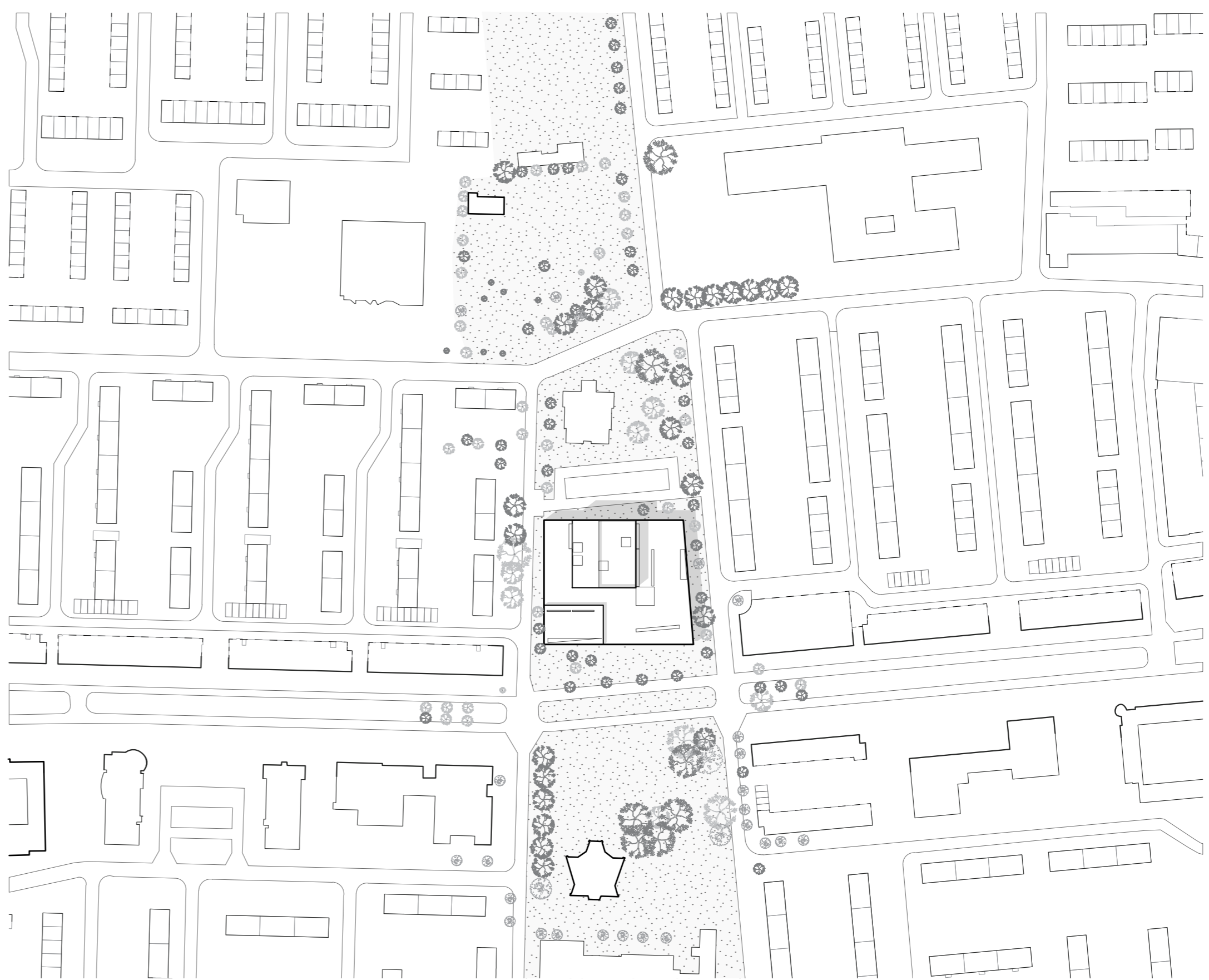

Relatie omgeving

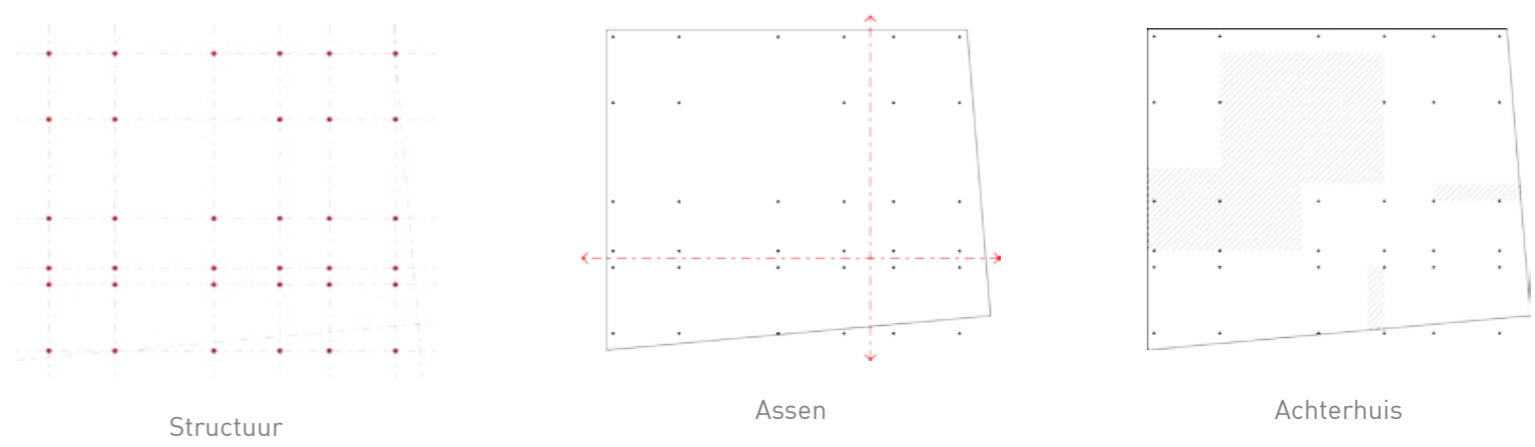

Hoogtes

Verhaal

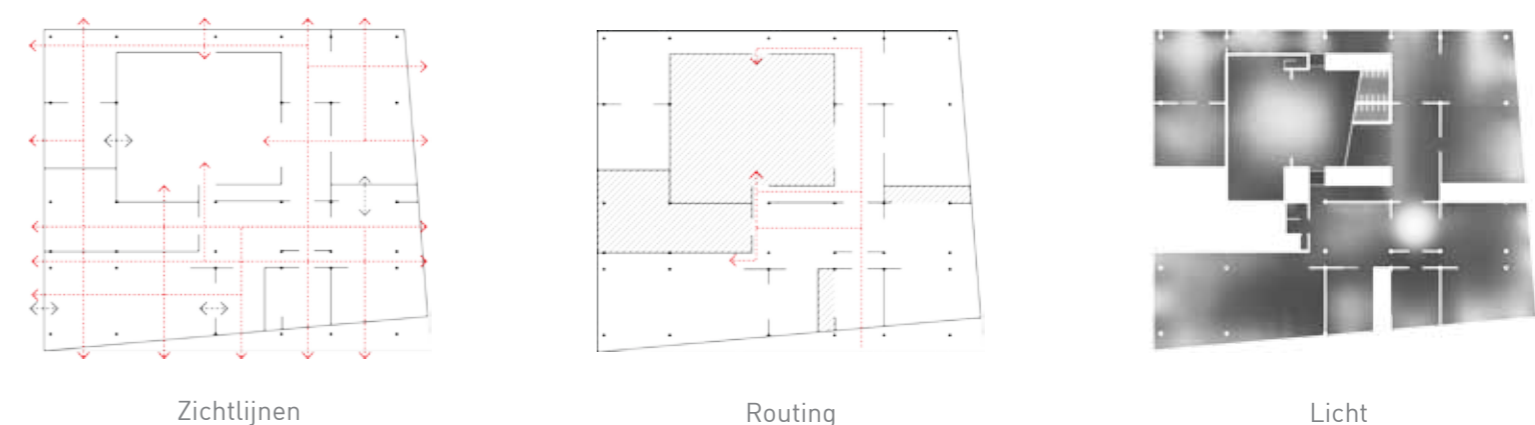
Situatie Schaal 1:2000

Structuur

Assen

Achterhuis

Zichtlijnen

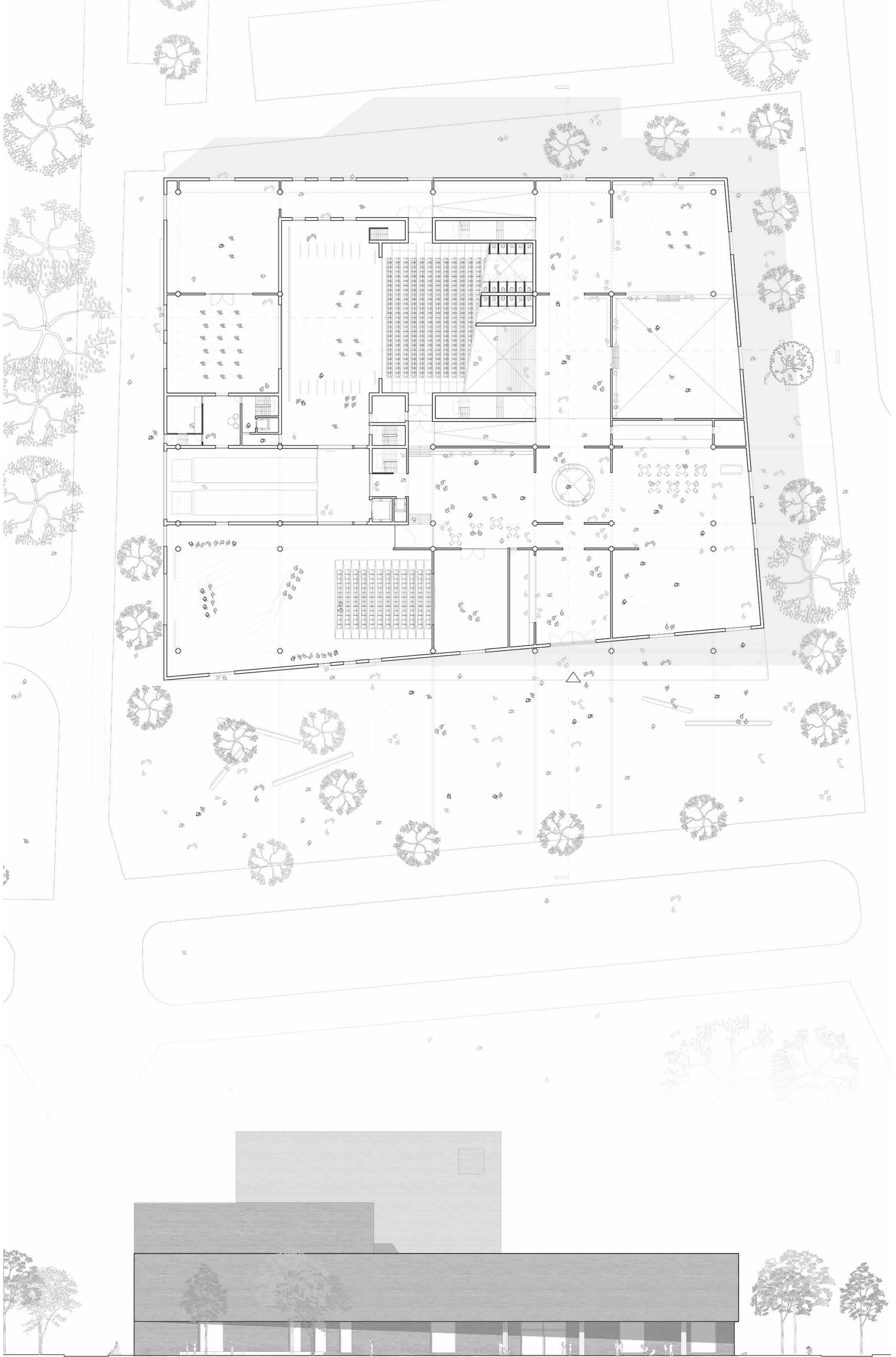
Routing

Licht

Concept

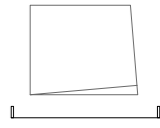

Visualisatie

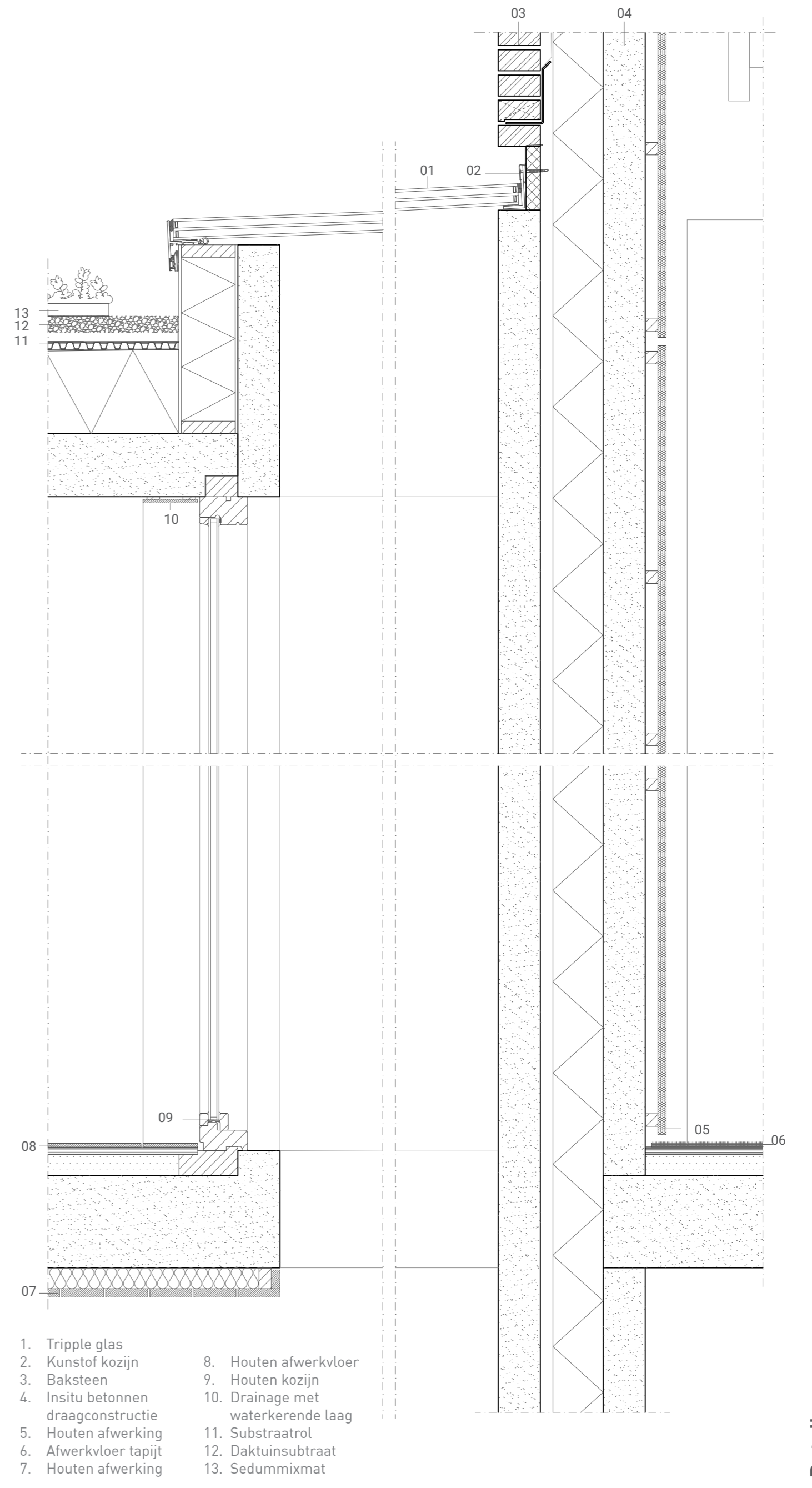
Plattegrond Schaal 1:200

Zuidgevel Schaal 1:200

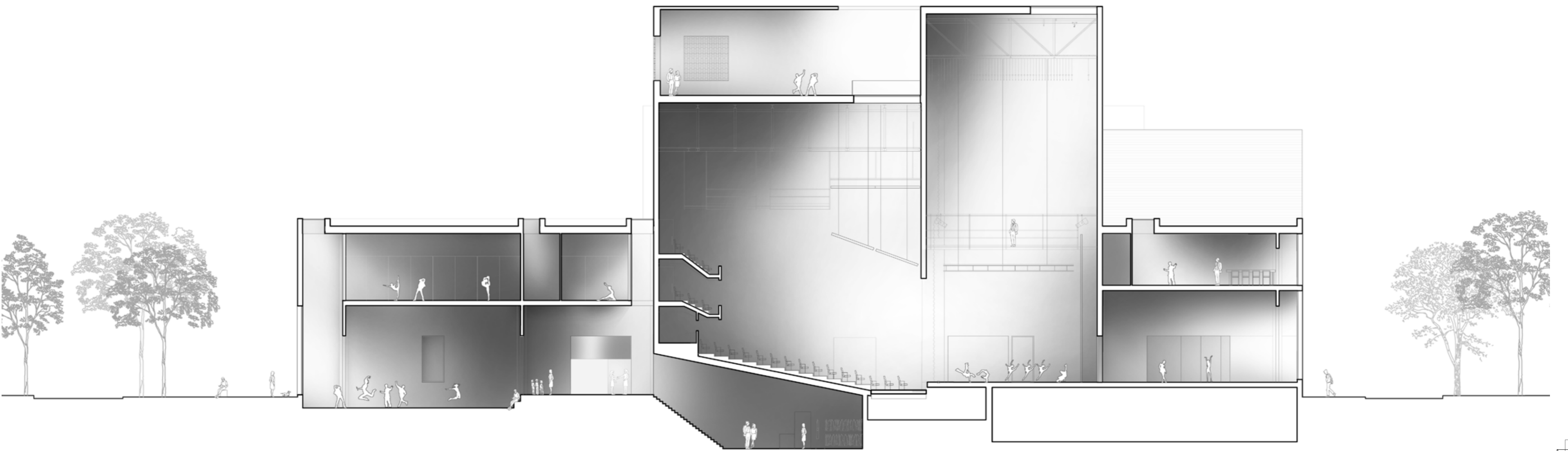

Visualisatie

Detail Schaal 1:10

Doorsnede A Schaal 1:200

Doorsnede B Schaal 1:200